

ACHANŮV HŘÍCH

CECIL duCILLE

(Mahomet, Illinois, USA, září 2003)

Chvála Bohu. Pomodleme se: *Bože, Otče, děkujeme Ti za Tvou přítomnost s námi a za Tvou touhu nás skrýt. Skrýt nás před bouřemi, skrýt nás před námi samými, skrýt nás před našimi chybami a být stále s námi. Cítíme se nehodni být dnes ve Tvé přítomnosti, ale prosíme Tě, můj Bože, abys nám rozlámal chléb života, abychom mohli žít a aby mohli žít ti, ke kterým jsi nás poslal, abychom se s nimi sdíleli. Mnozí nepřijali ten život, o kterém jsi nám uložil, abychom ho sdíleli, protože tak nečiníme. Prosíme Tě, Pane Bože, abys shlédl na naše slabosti, odpustil naše přestoupení, vysvobodil nás ze zlého. Ze zlého, které se skrývá v nás, od zla, které je vně, a od zla, které je v ostatních lidech. Vysvobod' nás, Bože. Vysvobod' nás ze zlého. Abba, v mocném jménu Ježíše Krista, našeho Spasitele a Pána. Chvála Bohu.*

Prosím, posad'te se, bratří. Chvála Bohu. Bratří, děkujeme Bohu, že je zde. Prosím, abyste se mnou měli strpení, dokud ze sebe nesejmu břímě slova, které mi Pán položil na srdce.

Podívejte se se mnou do knihy Jozue, chci vašim myslím a srdcím předložit dvě věci. V knize Jozue 7:1 se píše: **„Zhřešili pak synové Izraelské přestoupením při věcech prokletých; nebo Achan, syn Charmi, syna Zabdi, syna Záre, z pokolení Juda, vzal něco z věcí prokletých. Pročež rozpálila se prchlivost Hospodinova na syny Izraelské.“**

Tento jeden muž vzal ze zlořečených věcí, a hněv Hospodinův se rozpálil proti všem. Museli tam být nevinní, ale hněv Hospodinův se rozpálil proti celému Izraeli. Otázka zní: „Proč?“ Proč by Bůh trestal celý Izrael kvůli hříchu jednoho muže?

„Nebo když poslal Jozue muže některé od Jericha do Hai, kteréž bylo blízko Betaven, k východní straně Bethel, a mluvil k nim, řka: Vstupte a shlédněte zemi, vstoupili tedy muži ti, a shlédli Hai. Kteřížto navrátili se k Jozue, řekli jemu: Necht' nevstupuje všecken lid tento,

okolo dvou tisíc mužů neb okolo tří tisíců mužů necht' vstoupí, a dobudout' Hai; neobtěžuj všeho lidu, vysílaje jej tam, nebo málo jest oněchno. Tedy vytáhlo jich z lidu tam okolo tří tisíc mužů, a utekli před muži města Hai. I zabili z nich obyvatelé Hai okolo třicíti a šesti mužů, a honili je od brány až k Sabarim, a porazili je, když s vrchu utíkali. I rozpustilo se srdce lidu, a bylo jako voda. Tedy Jozue roztrhl roucho své, a padl tváří svou na zem před truhlou Hospodinovou, a ležel až do večera, ano i starší Izraelští, a sypali prach na hlavy své.“ (verše 2-6)

„Vstav tedy Jozue ráno, kázal přistupovati Izraelovi po pokolení jejich. I postiženo jest pokolení Judovo. Tedy když kázal přistupovati čeledem Juda, postižena jest čeled Zára. Potom kázal přistupovati čeledi Zára po osobách, a postižen jest Zabdi. I kázal přistupovati domu jeho po osobách i postižen jest Achan, syn Charmi, syna Zabdi, syna Zára z pokolení Judova.“ (verše 16-18)

Bůh řekl: „Když se můj lid, který jsem nazval svým jménem, pokoří a bude se modlit, uzdravím jeho zemi.“ (2. Paralipomenon 7:14) Vidím bratry, kteří říkají, že toto slovo znamená, že Amerika musí činit pokání. Říkají: „Ameriko, čiň pokání!“ Když Amerika nebude činit pokání, co Bůh udělá? Bůh neřekl, že Amerika musí činit pokání. Bůh řekl, že Boží lid musí činit pokání. Řekl: „Můj lid, který jsem nazval svým jménem.“ Bůh vás žádá, abyste činili pokání, protože jde o to, že pokud my nebudeme činit pokání, všechno bude ztraceno. My jsme lid, který Bůh dosadil, aby stál mezi zkázou či děblem a světem. Aby satan nemohl dělat určité věci, pokud jsme tady, pokud dáváme pozor, pokud chválíme, kážeme a modlíme se. Když posloucháme Boha, satan nemůže určité věci udělat. Ale pak zůstává otázka... Podívejme se do Jozue 1, vraťme se k základu. Bůh nemůže zapřít svá zaslíbení. Ve verších 3-5 Bůh řekl:

„Každé místo, po kterémž šlapati budete nohama svýma, dal jsem vám, jakož jsem mluvil k Mojžíšovi. Od pouště a Libánu toho až k řece veliké, řece Eufrates, všecka země Hetejská až do moře velikého na západ slunce bude pomezí vaše. Neostojí žádný před tebou po všechny dny života tvého; jakož jsem byl s Mojžíšem, tak budu s tebou; nenechám tebe samého, aniž tě opustím.“

Ale Izrael se před Hai dal na ústup. Bylo jich tak málo, že si mysleli, že není nutné poslat víc než tři tisíce mužů, aby dobyli město Hai. A ty tři tisíce mužů utekly před muži Hai.

A co Boží zaslíbení? Bůh řekl, že žádný člověk před nimi neobstojí po všechny dny jejich života, a najednou prchají. Něco bylo špatně! Něco bylo špatně! Co se vlastně stalo? Vidíme, co se stalo v přirozeném, a podíváme se na to, co se ve skutečnosti odehrálo na duchovní rovině.

V přirozeném Bůh řekl: „Neberte z Jericha žádnou kořist. Nesmíte si vzít nic. Ani stříbro ani zlato ani oděv. Nic. Nic z toho místa neber.“ (Jozue 6:17-18) A když tam vešel jeden muž, měl příležitost se zmocnit nějakých šperků a oděvů, a tak je tajně vzal a skryl je pod svým stanem. Co se stalo v duchu? Proč Izrael utekl před nepřítelem?

Bůh nám dal anděly, aby s námi byli, aby nás chránili a provázeli nás. Nevěřím v náhody. Vím o příhodách, ale ne o náhodách – věci se budou dít, ale dějí se z určitého důvodu. Pokud je se mnou můj strážný anděl – *„Nebo ty se mnou jsi; prut tvůj a hůl tvá, tot' mne potěšuje.“* (Žalm 23:4) *„Nebudeš se báti přístrachu nočního, ani střely létající ve dne, ani nakažení morního, vlekoucího se v mrákotě, ani povětrí morního, v polední čas hubícího.“* (Žalm 91:5-6) Nebudeš se bát! PROČ? Bůh vám dal vládu nad všemi věcmi na zemi.

Víte, Bůh vám dal strážného anděla, aby vás chránil, aby chránil vaše děti, byl s vámi; ale tito andělé nemůžou snést hřích. Když děláte určité věci, oni to nemůžou snést. Musí ustoupit. A co se stane? Samozřejmě vstoupí ďábel a bude na vás pracovat. A někteří lidé pak říkají: „Bůh mi udělal tohle. Bůh mi udělal tamto.“

Před pár týdny jsem se modlil a začal jsem s Bohem mluvit o některých věcech, které se dějí v Těle. „Proč tolik lidí trpí? Jak to, že se nám dějí takové věci? Co je za problém? Bože, je možné, že jsi proti nám? Děláme něco špatně? Jak to, že dovolíš, aby se staly takové věci?“

Bůh mi řekl: „Pojď, něco ti ukážu.“ Dostal jsem vizi – ukázal mi množství křesťanů. Bůh jim dal jasný příkaz, aby šli, jako by řekl: „Jděte tudy.“ Ale na cestě byly nějaké nerovnosti. Někteří lidé zvažovali: Co kdybych to vzal kolem, obešel to hrbolaté místo a zase se napojil. Nakonec udělám to, co po mně Bůh chce. Ale musím jít... A ve svých myslích se vydali svou vlastní cestou. Bůh mě přiměl, abych je sledoval po cestách, kterými se ubírali. O kus dál na cestě, po které kdosi šel, byla jáma. Nuže, Bůh toho člověka nehodil do díry. Bůh ho do té díry nestrčil. Bůh ho tam nevedl ani ho tam nelákal. Ten člověk prostě šel cestou, na

keré byla díra. Bůh ho pořád následoval a šeptal mu: „Vrať se! Vrať se! Čiň pokání!“ A ten člověk si pořád myslel: To zvládnou! To zvládnou! To dám! Ještě se musím dostat za tamtu zatačku a už se vrátím přesně zpátky... A šel dál a dál. Všichni ti lidé směřovali dolů do jámy. Volali k Bohu a zápasili a dostali se z té jámy, ale POŘÁD ŠLI DÁL! Viděl jsem, že procházeli všemi druhy trápení a problémů, utrpení, a přesto jim jejich rozumek nedokázal říct: „Trpím, protože si jdu vlastní cestou.“ Takže pokaždé, když se dostali do problému, Pán jim šeptal: „Čiň pokání! Čiň pokání! Můžeš se z toho dostat! Bůh tě z toho vysvobodí, když prostě budeš činit pokání!“ Ale oni pořád pokračovali v naději, že to zvládnou.

Na určitém místě jsem pozoroval, že tam jako déšť z nebe padaly nějaké malé ostré předměty, jehly nebo malé nože. Nejdříve jsem si myslel, že je to sníh. Ale když jsem se podíval pozorněji, byly to ostré jehly, které padaly z nebe na to místo a lidi, kteří tím místem procházeli. Chtěli tím místem projít. Když je to zasáhlo a lidé začali trpět, dali se do křiku! Utíkali do temnoty, na nějaké temné místo. Nakonec tamtudy prošli, ale byli celí zbití a pomlácení. Bůh mi řekl: „Vidíš toho muže? Je čas. Řekni mu teď – řekni mu, aby se vrátil zpátky. Teď mu řekni, aby činil pokání.“ Ten chlapík byl tak zhmožděný a tak slabý, tak zbitý, že když jsem mu špitl, aby činil pokání, padl na kolena a volal k Bohu o milost! Bůh mu právě ukázal cestu ven, kudy by mohl uniknout. Potom jsem se rozhlédl a byli tam nějakí lidé, kteří odpočívali jen proto, aby pak mohli jít dál. Vůbec tomu neporozuměli.

Občas si říkám: Jak hloupí jsme! Nemluví jenom o vás – mluvím i o sobě. Jak hloupí můžeme být, když se nám to Bůh snaží všemi možnými způsoby ukázat, a my občas dokonce říkáme: „To mi udělal Bůh,“ a „Tamto mi udělal Bůh.“ NE! Bůh vás naléhavě prosí, abyste se otočili! Obráťte se! Čiňte pokání! On vás z toho dostane!

Ten muž, Achan, vzal šaty. Nemusím se detailně zabývat tím, jak fungují démonští duchové. Ale démonští duchové jsou jako psi, kteří jsou cvičeni určitým způsobem a budou ty šaty následovat. Půjdou za tím, kdo si ty šaty vezme, stanou se jeho součástí. Tak přišli d'áblové, a když přišli d'áblové, duchové Boží, kteří vedli Izrael, se stáhli. Amen. A proto byl Izrael u Hai poražen.

Víte, v té vizi Pán řekl něco, co mě trochu šokovalo. Řekl: „Někteří z nich projdou peklem.“ Některé věci, které se nám v životě dějí, jsou stejné, jako bychom procházeli peklem.

Duchové, kteří měli chránit Izrael, kteří působili tak, že Izrael bojoval a vítězil a každého porážel, byli Boží duchové, které Bůh poslal, aby vedli Izrael. Tito duchové museli ustoupit, protože někdo v Izraeli otevřel zadní vrátka a dovolil vstoupit d'áblům. Nevím, jestli si plně uvědomujeme, jak je důležité poslouchat Boha. Bůh řekl, že poslušnost je lepší než oběť. (1. Samuelova 15:22) Poslušnost je lepší než všechny dary, které byste Bohu mohli dát. Amen. „Ó Bože, budu pracovat a platit desátky.“ Znáte to? „Budu podporovat církev, Pane, jenom mě nech dělat si své vlastní věci.“ Poslušnost je lepší než oběť – samozřejmě, že Achan slyšel bečet tučné berany, viděl vykrmené krávy. A dovedete si představit, jakou by mohli mít hostinu, kdyby si dali ty dobré steaky? Je dost zvláštní, že se lidé řídí takovými věcmi. Lidé se řídí přirozenými věcmi a usilují o ně. A výsledek? SMRT A ZKÁZA!

Nehledě na to, o co jde – existují dva druhy utrpení. Možná jste si toho ani nevšimli. Je utrpení, kdy někdo musí trpět proto, že někdo jiný hřeší, a to je typ utrpení beránka. Je to utrpení, kdy se stáváte beránkem za svou domácnost nebo se stanete beránkem za někoho, kdo umírá. Bůh říká: „Potřebuji člověka, který bude trpět, a tím bude příkladem pro tohoto muže,“ a vybere si vás nebo se nabídnete jako dobrovolník. Už jste se někdy dobrovolně nabídli, že budete trpět? Děláte to celou dobu. Slyšel jsem vás. „Ó, Bože, chci činit Tvou dokonalou vůli.“ „Ó, Bože, chci být jako Ježíš.“ Dobrovolně se nabízíte, že budete jako Ježíš, jako Beránek, trpět! Neříkám vám, že se nesmíte modlit a poddávat se Bohu, ale děláte tím právě toto. Chápete? To Bůh chce! Protože je určitá míra trápení, které si Boží lid musí protrpět, aby udělal věci, které v této temné hodině musíme udělat. Jinými slovy, Bůh říká, že chce po lidech, aby se postavili do mezery. (Ezechiel 22:30) Chce, aby se lidé postavili do mezery.

Sledujte svou Bibli. Čtěte svou Bibli a všimnete si, že pokaždé, když byl Izrael v problémech, Bůh vyhledal člověka, který se postavil do mezery. Amen! Bůh řekl Mojžíšovi: „Ustup stranou, Mojžíši, nech mě všechny ty lidi zabít.“ (Exodus 32:9-10) Proč to Bůh řekl, jestliže neměl v úmyslu je zabít? Bůh se na ně podíval a viděl, že nebudou činit Jeho vůli. Řekl: „Přísahám ve svém hněvu, že nevstoupí do mého odpočinutí.“

(Žalm 95:11) Jak by Bůh mohl udělat takovou věc? Přísahat ve svém hněvu, že nevejdete dovnitř? ZARMOUTILI JSTE HO! Udělali jste to znovu a znovu a znovu. Dostáváte se do bodu, kdy Bůh ví, že už to nezvládnete. Řekl Mojžíšovi: „Ustup přede mnou a nech mě je všechny zabít, a já vzbudím lid z tebe, aby činil mou vůli!“ Mojžíš řekl: „Ó, Bože, ne! Prosím, nedělej to. Ó, Pane Bože, měj s nimi slitování!“ (Exodus 32) Mojžíš vlastně řekl: „Zabij mě! Je lepší místo nich zabít mě, ale zachraň je, Pane Bože!“ Ale Bůh ví nejlíp! Bůh řekl: „Dobrá, protože jsi je přede mnou tak hájil, zabij je všechny v průběhu čtyřiceti let.“ Ano. „Místo toho, abys měl děti a trvalo by čtyřicet let, než by vyrostly, zabij je všechny v průběhu čtyřiceti let.“ Bůh mu to takto neřekl. Mojžíš byl zcela spokojen s tím, že Bůh vyslyšel jeho modlitbu. Ale když Bůh řekl, že je zničí, věděl, že to nezvládnou.

Bůh v Ozeáši 7:8 řekl: „*Efraim bude chléb podpopelný neobrácený.*“ To znamená z jedné strany spálený a z druhé strany syrový. Jedna strana spálená a druhá syrová. K ničemu! Nesníte spálenou stranu a nesníte syrovou stranu. Bůh opět řekl Izraeli skrze proroka Jeremiáše: „*Ty pak pohubena* (KJV: zkažena) *jsuc, což činiti budeš?*“ (Jeremiáš 4:30) Na zemi neexistuje, a ani nikdy existovat nebude, vědní obor, technologie, která by mohla zvrátit hnilobný proces v jablku. Můžete hnilobu zastavit tím, že jablko zmrazíte. Ale nemůžete přimět shnilou část, aby přestala být shnilá a stala se zase čerstvým, novým jablkem. „Když jsi zkažená, co budeš dělat?“

Pokračujete dál a dál a dál! Víte, že na lidské rovině existuje bod zkázy? Bod zkázy? Můžete psychologicky, fyzicky, duchovně dojít do bodu, kdy už nebudete moct pokračovat dál, protože jste zmařili svůj vlastní vývoj. Hřích, hřích, hřích! Víte, co je neodpustitelný hřích? Řekl vám vůbec někdo, co je neodpustitelný hřích? Neodpustitelný hřích je jakýkoliv hřích – JAKÝKOLIV HŘÍCH – který soustavně pácháte. Bůh se vás snaží zastavit, ale vy do toho znova skočíte a pokračujete. Pokračujete, pokračujete, pokračujete! Je pro vás jenom jedna naděje. Je jen jediné požehnání, které vám Bůh může dát, a to je vás ZABÍT! „Mnozí z vás jsou slabí a nemocní a mnozí umírají, protože nerozeznáváme Tělo Kristovo.“ (1. Korintským 11:29-30) Jdete a kopnete... Vezmete Tělo Kristovo a hrajete si s ním fotbal. Drtíte lidi, které Bůh pomazal. Myslíte, že to je lehká věc? Zlořečíte pomazanému Božímu, člověku, kterého Bůh

pomazal, aby vás přivedl do dokonalosti, aby vám pomohl se dostat nahoru. Jdete a vyhrabete všechny jeho nebo její chyby. Vyhrabete všechny jejich chyby a ty pak máte před sebou. Selháváte v tom, že nevidíte Boha. Nevidíte, co Bůh udělal. Bůh pomazává Tělo, aby spasilo zemi.

Bůh neřekl, že jsme dokonalí! Ne! Bůh neřekl, že jsme dokonalí! Bůh někoho postavil na místo, kde jste, s vámi, do vaší cesty, do vašeho života. Děkujte Bohu za toho, koho Bůh vložil do vašeho života. Bez ohledu na jeho slabosti – nebuďte do jeho slabostí. ZABIJETE TÍM SAMI SEBE! Věděli jste to? Bušíte do něčích slabostí a ten člověk činí pokání a žije, ale vy zemřete! Chvála buď Bohu! Uvnitř vás jsou věci, které mohou jedna po druhé zemřít. Schopnost vize, schopnost vidění. Víte, co může zabít proroka? Když prorok přijme někde nějaké slovo a jeden říká to, tamten ono a jiný zas něco jiného, prorok nebo prorokyně o tom všem ví a nevidí přes to Boha – tím pádem u Boha prohrál/a! Selhali jste před Bohem! Bůh vás nestvořil jako soudce! Amen. Bůh vás stvořil jako součást Těla!

Jak rád bych vám to předal! Přál bych si, abych vám mohl vypovědět tu bolest, to trápení, které vidím! Amen. Bůh mi stvořil palec k nějakému účelu. Když si ho uříznu a nemám s ním obecenství, brzdí mě to ve všem, co dělám. Nejen v jedné práci. Brzdí mě to ve všem, co dělám, protože jsem odmítl mít palec k práci.

Byli jsme na Jamajce a pozvali jsme jednoho služebníka ze Spojených států, aby nám přišel kázat. Sešlo se nejméně deset tisíc lidí. Postavil si stupínek a kázal. Ten muž měl jednu z nejmocnějších služeb, které jsem kdy viděl. Modlil se za lidi, a přímo před vašima očima se děly všechny možné zázraky. Amen. Ale ten muž měl jistou slabost.

Jsou slabosti, které vás diskvalifikují v používání vašeho daru. Rozumíte tomu? A jsou slabosti, které vás nediskvalifikují. Ublížují vám a ubližují a ubližují a můžete dojít až do bodu, kdy vás Bůh musí vzít, aby spasil váš život. Ten muž byl v takovém bodě. Říkám vám teď historickou skutečnost. Ten muž pil. Kázal a Boží moc sestoupila a děly se všechny možné zázračné věci. Ale když večer přišel domů, popadl láhev a plul v opileckém otupění až do dalšího dne. Potom vystřízlivěl a večer byl připravený zase kázat.

Udělalí jsme všechno, abychom ho v tom zastavili, ale nepřestal, protože zničil jakoukoli překážku, která se před něj postavila. Každou překážku – bratří vystavěli každou zábranu, kterou mohli. Přecházel z církve do církve, až si založil svou vlastní organizaci a byl její hlavou. Nikdo ho pak nemohl zastavit a on v tom dál pokračoval. Amen. Pozvali jsme ho kázat a víte, odvedl úžasnou práci. Stovky, tisíce lidí, kteří byli ubití v duchu, byli vysvobozeni. Syn biskupa naší církve, do které jsem chodil, dostal leukémii. Lékaři to vzdali. Tehdy neměli ani polovinu vědomostí, které mají teď. Lékaři to vzdali a chlapec byl ve špatném stavu, vlastně umíral. Měli jsme jedinou naději – že církev poklekne a bude se za toho chlapce modlit. Ale církev k biskupovi přišla a řekla: „Dovol nám to dítě vzít k bratru tomu a tomu, aby se za něj večer na shromáždění modlil. Možná Bůh vyslyší naše modlitby. Ten bratr má dar uzdravování.“ Otec toho chlapce řekl: „Radši své dítě nechám zemřít, než aby se za něj modlil tento bratr.“ Nuže, to dítě zemřelo. Co se vám snažím říct, bratří, je to, že existuje určitý bod. A víte, ten muž později také zemřel. Ano, protože se dostal do bodu, kde ho Bůh musel vzít. Způsobil by příliš mnoho škody a pravděpodobně by byl ztratil svou vlastní duši.

Můžete se dostat do bodu, kde vám Bůh požehná smrtí – vezme vás odsud! Chápete? Vždycky se na smrt díváme jako na krutou, ohavnou věc, ale říkám vám, že děkujeme Bohu za to, že je tu smrt pro ty, kteří by jinak ztratili své vlastní duše, kdyby Bůh nezasáhl a nevezal je pryč. Amen.

Říkal jsem, že jsou dva druhy trápení. Můžete trpět kvůli cestě, kterou jste si zvolili. Kdybyste jen poslechli Boha! Bible o tom mluví. Říká: „Tvůj pokoj by byl jako řeka, kdybys jen poslouchal Boha.“ (Izaiáš 48:18) Bůh měl pro vás cestu a na té cestě byl pokoj, radost, bylo tam vysvobození, zdraví, bylo tam štěstí! Ale protože jste chtěli svou vlastní cestu, vybrali jste si jinou stezku a vběhli jste do soužení.

Jednou jsem Bohu řekl: „Pane, jak se tahle církev dostane z místa, kde jsme? Víš to? Klepy, nedostatek lásky, všechno – jak se dostaneme z bodu, ve kterém jsme, do bodu, na kterém nás budeš chtít mít v tak krátkém čase?“ Bůh řekl: „Soužení.“ Už jste někdy viděli lidi v problémech? Už jste někdy viděli vyděšené lidi?

Pamatuji se, jak jsme byli na vojenské lodi a chlapi byli jak utržení ze řetězu. Víte, dělali všechny možné věci. Kradli nám peníze. Prali se.

Dělali všechny možné věci. Někteří z nich byli vůdcové lodních gangů. Na lodi bylo 5000 mužů a vpluli jsme do bouře. Bratří, pokud jste někdy byli na moři v bouři, budete mít představu, o čem mluvím. S tou obrovskou lodí, George Washingtonem, která nesla 5000 mužů a posádku, jsme právě klouzali z obrovské hory. Byla to vlna, klouzala po boku lodi. Občas se vlny přelily přímo přes loď. Všichni se museli schovat do podpalubí. Všichni muži se museli připoutat. Všichni začali zvracet. Amen. Viděl jsem ty muže, jak klesli na kolena a modlili se. Uprostřed toho všeho se ozval poplach – byla spatřena německá ponorka. Muži běželi ke zbraním a začali střílet, ať už něco viděli nebo ne. Některé z těch velkých siláků bylo vidět, jak na kolenu žadonili Boha o milost. Po této bouři a události jsme už neměli žádné problémy, dokud jsme nedopluli do přístavu v New Yorku.

Bratří, já se vám tu snažím něco říct. Mluvím o tom, že Bůh dokáže přes noc přivést lidi k pokání. Ano. Zemětřesení v San Francisku – člověče! Další den byly církve plné! Každý šel do církve. Amen. Přejde bouře a lidé zaplní církve, usilovně se modlí. Amen. Víte, že bouře se opravdu liší od každé jiné katastrofy? Bouře se k vám blíží a rádio hlásí, že přichází bouře. Hlásí, kolik kilometrů od vás je. Všechno je tmavé a pochmurné. A pak se zpravidla, aspoň tady na Jamajce, v rádiu ozve generální guvernér, pomodlí se a řekne: „Bůh vám žehnej!“ Zhruba deset minut předtím, než bouře udeří. Když se modlí, všem je jasné, že se to stane. Má to občas takovou sílu, že vzduchem létají kokosové palmy jako rakety. Stromy se točí v kruhu. Je to děsivé! Člověk nad tím nemá žádnou moc a vidíte, jak se lidé modlí jako nikdy předtím. Amen.

Takže když přijde na soužení, Bůh je schopen vám tím soužením pomoci. Ano. Bůh je schopen. A právě to mi řekl. Řekl: „Soužení.“

Otevíráme zadní vrátka. Otevíráme zadní vrátka. Začali jsme zpívat a zdá se, že jsme tu píseň neuchopili správně. Tempo písně je kostřbaté. Někdo ji zpívá tak a druhý jinak. Nejsme ve zpěvu jednotní. Myslíte, že to Bůh neví? Děje se to, že někteří z nás otevřeli dveře d'áblům, a pak přijdeme zpívat. Poté, co jste otevřeli dveře d'áblu, amen, přijdete, jako byste byli nevinní, a chystáte se zpívat: „Uctívám Tě, Pane.“ Nikoho neošálíte. Měli jste přijít k oltáři a činit pokání. Amen. Amen. „Skryj mne, Pane, ve své svatosti.“ Jak Bůh ukryje nesvatou osobu ve své svatosti? Jak se může nesvatost dostat do svatosti? Víte, neříkám, že jste

zlí a zkažení a hrubí. Já jenom říkám, že věci, které jsme měli udělat, jsme neudělali – jako třeba pokání – a snažíme se dělat něco jiného. Nemůžete pokání nahradit zpěvem.

Bůh mluví ke svému lidu. Nevím, kdy uslyšíme, ale mám za to, že uslyšíme brzy. To mi věřte! Bůh vůbec neříká, že proto, že svět je zlý – že zničí svět, protože jeden člověk... NE, NE, NE! JE TO PROTO, ŽE VY NEZABRAŇUJETE ZKÁZE. JE TO PROTO, ŽE SE MY NESTAVÍME DO MEZERY. Jsme určeni k tomu, abychom se stavěli do mezery. Jsme stvoření... Nerozumíte tomu? Bůh stvořil církev, halelujah, aby představil Krista světu, a církev se stala světskou! Takže teď už církev nemůže představovat Krista světu. Amen.

Podívejme se na ten obraz znovu. Jedno babylonské roucho zakopané uprostřed izraelského tábora dalo zlým duchům právo zničit Izrael. Amen. Když Jozue padl na svou tvář a řekl: „Ó Bože, měj slitování! Co se tu děje?“ Bůh řekl: „Vstaň! Zvedni se ze svých kolen. Jdi a najdi muže, který zakopal babylonské roucho uprostřed svého stanu.“ A pak, hádejte co? Ten muž podrobil Boha zkoušce.

Ano! Kdybyste věděli, že máte zakopané roucho, co byste měli správně udělat? Správně byste měli říct: „Bože, to je moje chyba!“ Převzít zodpovědnost! PŘEVZÍT ZODPOVĚDNOST! Zeptáte se bratra na to, co se děje u něho doma, a on říká, že jeho žena je taková a taková a jeho žena dělá to a jeho žena nedělá ono... Odmítá uznat zodpovědnost. Amen.

Ten muž čekal. Řekli, že musí losovat, a vylosovali kmen Judy. Nuže, pokud jste věřící a vidíte, že vylosovali Judu, a vy víte, že jste z Judy, není čas činit pokání? Ale on čekal. Tak losovali znova a vylosovali Zabdi, jeho domácnost, jeho rodinu. Pak losovali znova a vylosovali přímo jeho otcovský dům. Takže to bylo zúženo z celého kmene Juda na jednu jedinou domácnost, jedno příbuzenstvo a pak přímo na jeho rodinu. Až do té doby ten muž nečinil pokání. Pak vylosovali jeho. „Ano, opravdu, Bože, Ty víš! Vypátral jsi mne.“

Nerozumíte tomu, co říkám? Podrobil Boha zkoušce. Místo toho, aby vstal a řekl: „To jsem já! Necht' naleznu milost, můj Bože!“ Amen. Když los padl na něj, Jozue mu řekl: „Čiň pokání!“ Amen. Amen. Jozue

mu řekl: „Čiň pokání!“ Pak ten muž řekl: „Ano, je mi to líto. Zhřešil jsem.“ Trochu pozdě, že?

Jozue mu řekl, aby činil pokání, a on ho učinil. A pak se stalo, že Jozue řekl: „Popravte ho.“ PROČ? PROČ? Jediný způsob, jak mohli smazat tu nevinou krev, která byla prolita u Hai (zemřelo třicet šest mužů), bylo to, že vydá svůj vlastní život. Nikdy už by nebyl uzdraven. Jeho čas vypršel. Čas přestoupení skončil. Halelujah! Bojím se na to pomyslet. Ó, ano! Jsem v evangeliu dost dlouho a viděl jsem to znova a znova a znova. Amen.

Nerozumíte tomu? Jsme jedno, ať už chcete nebo ne! Ano! Jsme jedno, jsme svázáni k sobě duchovními okolnostmi, ať už si to chcete připustit nebo ne! Amen. Řekl jsem jedné sestře: „Sestro, Bůh mě k tobě poslal z Jamajky.“ A ona na to: „Ne! Ty jsi ke mně rozhodně poslán nebyl.“ Odmítla myšlenku, že jsem k ní byl poslán. Ale později – Bůh je tak dobrý – přišla zpátky a řekla: „Je mi to líto.“ Víte, omluvila se. Bůh jí pomohl. Ale bratří, slova, která vám říkám, jsou Duch a jsou život. Já vím, že jsou Duch! Víím, že jsou život, protože jsem si je nerozmyslel předem, nevybral jsem si je předem ani jsem je sám neurčil. Všemocný Bůh něco dělá. Dává lidem příležitost ujmout se zodpovědnosti. Přejde čas, kdy tato příležitost pomine. Bůh odejme příležitost a obstará si jiný lid. Viděl jsem, jak se to několikrát stalo. Amen.

On řekl: „Čiň pokání, jinak na tebe přijdu rychle a odklidím svícen z cesty.“ (Zjevení 2:5) Někdo říká, že to znamená, že vás zabije. Ne nezbytně. Nejhorší věc je církev bez světla. Člověk rozsvítí lampu, a Boží světlo tu není – je pryč. Svícen odstraněn z cesty. Svícen je symbolem vaší spolupráce s Bohem. Pracujete s Bohem. Někdo věří, že pokud pracuji s Bohem, pak musím kázat. Jediné kázání, které Bůh rozhodně vyžaduje, je kázání vaším životem. A můžete třeba uklízet dvůr. Když Bůh říká: „Uklid' dvůr,“ a vy uklidíte dvůr, pracujete s Bohem. Amen. Nezáleží na tom, co děláte. Pokud pracujete s Bohem, jste částí Božího jednání na zemi, které zabrání d'áblu uchvátit tento svět. Věřte mi! Satan věří, že uchvátí svět. Ano! Obchází kolem a nárokuje si lidi. „Tito lidé jsou moji lidé.“ „Tamti lidé jsou moji lidé.“ Satan je lhář. Je zloděj. Je vrah. Amen. Nemůže si nárokovat, co Bůh posvětil. Je mi jedno, v jakém jste stavu – patříte Bohu. Nemáte kam jít. Amen.

Nemáte kam jinam jít. Nevím, jestli tomu rozumíte. Bůh řekl: „Dobře. Máš svobodnou vůli. Můžeš dělat, co chceš.“ Máte svobodnou vůli, můžete si dělat, co chcete – ALE – má to důsledky. To jednoduše znamená, že si nemůžete dělat, co chcete, pokud nejste blázni, pokud nebalamutíte sami sebe. Nejsme doopravdy svobodní. Nejsme svobodní. Jsme svobodní v Kristu, ale nejsme svobodní v člověku, v sobě, v hříchu. Nemáme kam jinam jít. Ježíš se podíval na dvanáct učedníků a řekl: „Vy také odejdete?“ Oni řekli: „Kam bychom šli? Nemáme kam jít. Ty máš slovo věčného života. Nemáme kam jinam jít.“ (Jan 6:67-68) Amen.

Víte, nerozpoznáváme věčné slovo v našem středu. Jeden bratr mi řekl: „Bratře Cecile, tak jsi tedy dokonalý? Protože pokud máme dělat, co říkáš ...“ Řekl jsem na to: „Ne! Ne! Ne, co říkám já! Co mi Bůh říká, abych řekl!“ Pokud mě přistihnete, že říkám něco, co mi Bůh říkat nepřikázal, je vaší povinností mi říct: „Hej! To je mimo.“ Rozhodně. To není potupa. To je požehnání! To je požehnání, když někdo řekne: „To je mimo.“ Ale říct, že ve svém středu nemáme dokonalé slovo, je ďáblova řeč. Protože stejně jisté, jako že Bůh žije, je jisté, že by své slovo (svůj svět) nenechal zničit špatnými kazateli a špatnými učenými. Někde musí mít PRAVDU, a vy jste ti, kdo tu pravdu objeví. Víte, kde ji objevíte? Uvnitř vás samých. Ano. „*V srdci svém skládám řeč tvou, abych nehřešil proti tobě.*“ (Žalm 119:11) PRAVDA BOŽÍ je ukryta v srdcích lidí, je ve vašem srdci. Podívejte se někdy poctivě sami sobě tváří v tvář a uvědomíte si, že znáte pravdu. Víte proč? Když uděláte něco špatného, víte, že jste udělali chybu. Kdyby ve vás nebyla pravda, jak byste věděli, že jste jednali špatně? Amen.

Takže se díváme na situaci s Achanem, a vidíme situaci v našem středu. Proč se nemůžeme hnout kupředu? Proč je tady holá podlaha? Proč je koberec opřený o zeď? Jednoduchá myšlenka! Už jste se někdy ptali sami sebe proč? „Protože bratr ten a ten neudělal to a to,“ a „Protože tohle...“ a „Protože tamto...“ JE TO PROTO, ŽE JE UPROSTŘED ZAKOPÁNO BABYLONSKÉ ROUCHO, KTERÉ ZASTAVILO NÁŠ POSTUP DOPŘEDU!!!

Když jsme začali, postupovali jsme dopředu. Ale najednou tu je babylonské roucho. Něco Bohu odporného, něco, kvůli čemu Bůh nemůže pracovat. To samé je tady. To samé je ve vašich životech. „Ó,“ řekl Bůh, „vzdělal bych vám pokoj jako řeku.“ Víte, jak nad námi Bůh

pláče? „Ó, kdybyste mě jen poslouchali!“ „Jeruzaléme, Jeruzaléme,“ plakal Ježíš. (Matouš 23:37, Lukáš 13:34) To je první věc, o které nám Bible říká, že nad ní Ježíš plakal. Díval se na Jeruzalém. Viděl všechnu tu zkázu. Viděl, co se tam děje dnes. Viděl, jak bomby vybuchují v autobusech a zabíjejí lidi a co všechno dalšího se má stát v Jeruzalémě, a řekl: „Jeruzaléme, Jeruzaléme, kdybys mě jen poslechl. Shromáždil bych tě, jako kvočna shromažďuje svá kuřátka, ale ty jsi nechtěl!“ Jaký nářek!

Bože, pomoz nám! Bože, pomoz nám vidět v Duchu, vidět, co se děje! Jsme slepí, můj Bože. Pomoz nám, Pane! Mesiáši! Halelujah! Pomoz nám prozřít! Jen otevři naše oči. Otevřel jsi oči Eliášovu služebníku, aby mohl vidět Boží zástup kolem. Amen. Uvolni! Můj Bože, otevři naše oči, abychom viděli. Bože, pomoz nám. Pomoz nám, Pane Bože, položit před Tebe své životy, zlomit moc duchů, kteří uplatňují svoji autoritu kvůli babylonskému rouchu, které je v našem středu. Pomoz nám, Pane Bože! Uvolni! Můj Bože! Můj Bože! Halelujah!